

Vraag nr. 28
van 3 november 1999
van de heer JACKY MAES

Afvalwaterheffing – Vrijstelling voor mindervaliden

Volgens het decreet van 19 december 1997 hebben de volgende personen recht op vrijstelling van afvalwaterheffing : 1) bejaarden met een gewaarborgd inkomen, 2) personen met een bestaansminimum en 3) gehandicapten met een inkomensvervangende tegemoetkoming.

M.b.t. de eerste twee categorieën zijn er geen problemen. Bij de derde categorie, namelijk de gehandicapten, levert het federale ministerie van Sociale Zaken een attest af aan betrokkene die een inkomensverlagende tegemoetkoming geniet. Dit attest vermeldt dat het heffingsbiljet voor afvalwater op naam van de gerechtigde moet staan.

Een aantal gezinnen met een gezinslid gerechtigd op een inkomensvervangende tegemoetkoming (bv. meerderjarige zoon) hebben daarom verleden jaar de wateraansluiting bij de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMW) laten veranderen op naam van deze mindervalide. Hiervoor moest een som van 400 frank worden betaald.

Nu blijkt dat voor 1999 de heffingsbiljetten voor afvalwater nog steeds op naam van de vroegere abonnee staan. De administratie stelt nu dat het de heffing betreft op basis van de facturatie voor de periode juni 1997 tot juni 1998. Aangezien de abonneewijziging op dat ogenblik nog niet was doorgevoerd, moeten deze gezinnen de afvalwaterheffing 1999 toch betalen.

Kortom, dit betekent dat deze gezinnen twee jaar moeten wachten vooraleer vrijstelling te kunnen genieten.

1. Waarom werd, in het kader van een goed bestuur, niet overwogen om het recht van vrijstelling te laten ingaan vanaf de datum van de mededeling van adreswijziging ?

Antwoord

1. Overeenkomstig de wet van 26 maart 1971 kunnen heffingplichtigen die de inkomensvervangende tegemoetkoming voor gehandicapten genieten, vrijstelling krijgen van de afvalwaterheffing. De heffingplichtige is diegene aan wie de drinkwatermaatschappij factureerde in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar.

Het verlenen van vrijstelling aan gezinnen met een gezinslid dat de inkomensvervangende tegemoetkoming geniet, zou in tegenstrijd zijn met de geest van de wet. Het was de bedoeling om gezinnen die zich in een financieel moeilijke situatie bevinden omdat het gezinshoofd een inkomensvervangende tegemoetkoming geniet, vrij te stellen van de heffing. Bij een gezin met een inwonend gezinslid met inkomensvervangende tegemoetkoming is de financiële situatie immers niet louter afhankelijk van het inkomen van de gehandicapte. Het gesignaleerde feit van het wijzigen van de facturatiernaam bij de drinkwatermaatschappij is dus een oneigenlijk gebruik van de wetgeving.

2. Omdat de tot op heden geweigerde vrijstellingen gebeurden overeenkomstig de wettelijke bepalingen, is er geen enkele reden om deze weigeringen te annuleren.

Vraag nr. 29
van 3 november 1999
van de heer JOHAN MALCORPS

Waterbeheersingswerken Antwerpen-Noord – Stand van zaken

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering
Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie

Vraag nr. 53
van 3 november 1999
van de heer Johan Malcorps
Blz. 343

dent
Mobi

Vraa
van 3
van c

Verp.

1. D
tc
le
n
9.
v
li
4
a
a

I
n
c
e
F
+
l
v
2

I
t
E
E
l
l

] ,
:
:
:

2.

Vraag nr. 35
van 16 november 1999
van de heer MARINO KEULEN

Afvalwaterheffing – Vrijstelling voor mindervaliden

Dezer dagen krijgen de burgers de folder "heffing op afvalwater" in de bus. Onder de rubriek "wie betaalt geen heffing?" worden vermeld onder punt 3: gehandicapten die een inkomensvervangende tegemoetkoming krijgen. Het waterverbruik moet echter op hun naam gefactureerd zijn.

1. Waarom is de beperking van toepassing dat het waterverbruik op naam van de gehandicapte moet gefactureerd zijn?

De facturatie van het waterverbruik is gezamenlijk, met andere woorden, per gezin. Het waterverbruik van alle inwonende gezinsleden bepaalt de hoogte van het factuurbedrag.

Gehandicapten zijn mensen die vaak een hoger waterverbruik in een gezin veroorzaken omdat zij extra verzorging nodig hebben of om hygiënische redenen.

Waarom is er geen korting of vrijstelling van de verschuldigde heffing (cf. telefoonaansluiting, radio- en tv-taks, autotaksen, enz.) voor inwonende gehandicapten?

2. Op welke wijze werd het kabinet van de minister betrokken bij de redactie van de folder?
3. Op hoeveel exemplaren (aantal) werd de folder gedrukt én verspreid?
4. Wat is de totale kostprijs (druk- en verzendingskosten) van dit initiatief?

Antwoord

1. Overeenkomstig artikel 35ter, § 5 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, kunnen heffingplichtigen die de inkomensvervangende tegemoetkoming genieten voor gehandicapten, vrijstelling krijgen van de afvalwaterheffing.

De heffingplichtige is diegene aan wie de drinkwatermaatschappij factureerde in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar.

Het verlenen van vrijstelling aan gezinnen met een gezinslid dat de inkomensvervangende tegemoetkoming geniet, zou in tegenstrijd zijn met de geest van de wet, daar het de bedoeling was om gezinnen die zich in een financieel moeilijke situatie bevinden omdat het gezinshoofd een inkomensvervangende tegemoetkoming ontvangt, vrij te stellen van de heffing. Bij een gezin met een inwonend gezinslid met inkomensvervangende tegemoetkoming is de financiële situatie niet louter afhankelijk van het inkomen van de gehandicapte. Het wijzigen van de facturatiennaam bij de drinkwatermaatschappij is een oneigenlijk gebruik van de wetgeving.

2. De redactie en het ontwerp van de folder gebeurde door de Vlaamse Milieumaatschappij. De folder werd op dezelfde wijze geconcipeerd als de folder voor het heffingsjaar 1998.

Ik kreeg na de druk de folder en de brochure bestemd voor OCMW's, gemeenten en milieudiensten ter inzage, vóór de verzending van de heffingsbiljetten.

3. Er werden 2,5 miljoen Nederlandstalige en 20.000 Franstalige folders "heffing 1999" gedrukt.

Tot op heden werden hiervan 2,2 miljoen Nederlandstalige en 4.000 Franstalige folders verspreid.

4. De totale prijs voor het drukken bedraagt 1,480 miljoen frank, inclusief BTW, of 0,587 frank per folder.

Bij de opmaak wordt ervoor gezorgd dat het gewicht van het heffingsbiljet en de folder niet dit van een genormaliseerde brief overstijgt. De verzending van de folder brengt dus geen extra kosten met zich mee.

Vraag nr. 36
van 16 november 1999
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Adviesraden – Vrouwen

Zie:

Minister-president van de Vlaamse regering
 Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden
 Vraag nr. 26

van 16 november 1999
 van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
 Blz. 336